

בש"פ 5535/19 - מדינת ישראל נגד אלסעדי סעדי עדנאן, וסאם אלגמל

בית המשפט העליון

בש"פ 5535/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. אלסעדי סעדי עדנאן
2. וסאם אלגמל

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 10511-12-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב

בשם המבקשת:

עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיבים:

עו"ד אסף טל

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של שני המשיבים ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). כתב האישום שהוכח לכאורה מכיל שני אישומים בגין עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא. על פי המתואר, משיב 1 תיאם בשני אירועים נפרדים את מועד העסקאות ומיקומן. לאחר מכן שני המשיבים הוציאו לפועל יחדיו את העסקאות תוך ששניהם נוכחים במהלכן.

2. המפתח להכרעה בבקשה זו הוא בבחינת שני שיקולים - קצב שמיעת המשפט בעוד הנאשם במעצר והאינטרס הציבורי במעצרו של הנאשם נוכח מסוכנותו. צודק הסניגור כי יש הבדל בין שני המשיבים בכך שלמשיב 2 אין הרשעות קודמות. לעומת זאת, לגבי משיב 1 טען הסניגור כי אמנם היו לו 3 הרשעות קודמות בין שנת 1993 לשנת 2006 ונגזרו עליו בגין מאסרים בפועל לתקופה כוללת של 10 שנים, אך הרשעתו האחרונה היא משנת 2013, בגין אחזקת סמים. ברם, העיקר הוא מסוכנות של שני המשיבים. הסניגור הדגיש כי אין מדובר במקרה זה בחשש לשיבוש או הימלטות אבל יש לזכור כי מסוכנות היא מרכזית כשיקול בהארכת מעצר. ייתכן ודי בה כדי להצדיק מעצר. עבירות הסמים שעברו

לכאורה המשיבים יוצרים חזקת מסוכנות סטטוטורית. מעבר לכותרת העבירות, הסחר המתואר בכתב האישום על שני אישומיו הוא בקנה מידה גדול של בולי LSD וכדורי MDMA. למשל, באישום השני דובר על 353 כדורי MDMA ו-100 בולי סם מסוכן מסוג נגזרת מבנית של אמפטמין. המסוכנות גבוהה וברורה. עסקינן בהארכת המעצר הראשונה מעבר לתשעה חודשים ואף לכך יש משקל לעומת תיק בו הוגשו בקשות רבות. שירות המבחן התרשם מהסיכון שעולה, על פני הדברים, משני המשיבים.

בנסיבות אלו, הבקשה נוטה לטובת המדינה. עם זאת, לא ניתן להתעלם ממועדי דיוני ההוכחות שנקבעו. התיק קבוע לתזכורת לתאריך 10/9/2019 וכן נקבעו 4 דיוני הוכחות בתאריכים 8/12, 17/12, 19/12 ו-20/1/2020. יוצא, כפי שהסניגור טען, שהואיל וצו המעצר החדש אמור להיכנס לתוקף, אם הבקשה תתקבל, החל מתאריך 5/9/2019, לא יישמעו דיוני הוכחות במשך מלוא התקופה. עניין זה מעורר קושי. בית המשפט מודע לעומס המוטל על בתי המשפט המחוזיים השומעים הוכחות בהליכים פליליים. ועדיין נראה כי המצב דורש תיקון מסוים. יש לזכור כי תפקידו של בית משפט זה בבואו להכריע בבקשות לפי סעיף 62 לחוק המעצרים איננה רק להכריע בין שתי האפשרויות של דחיית הבקשה או קבלתה, אלא ישנה סמכות גם לפקח על ההליכים. אין לשכוח את המצב הכללי השורר בבתי המשפט המחוזיים אך לצד זאת תכליתו של ס' 62 לחוק המעצרים היא לחייב בדיקה אינדיבידואלית של התיק מושא הבקשה. נראה כי התוצאה לפיה לא יתקיים אף דיון הוכחות במשך כל התקופה, דורש התייחסות.

סיכומי של דבר, הבקשה מתקבלת. המשיב ייעצר ל-90 ימים נוספים החל מתאריך 5.9.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 10511-12-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המועד המוקדם ביניהם. עם זאת, על בית המשפט המחוזי לקבוע לפחות מועד הוכחות אחד במהלך התקופה.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ט (2.9.2019).

ש ו פ ט